

Σεπτεμβριανά : Οι μηχανισμοί υφίστανται ακόμη.

Γράφει ο Νικόλαος Ουζούνογλου, πρόεδρος της Οικουμενικής Ομοσπονδίας Κωνσταντινουπολιτών.

Η ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΗ των γεγονότων που συνέβησαν τη νύχτα της 6ης προς 7η Σεπτεμβρίου 1955 στην Κωνσταντινούπολη, που είχαν σκοπό τον αφανισμό του Ελληνισμού της Πόλης, έχει γίνει από πολλούς συγγραφείς, με την πλέον δε λεπτομερή ανάλυση από τον αείμνηστο καθηγητή ιστορίας Σπύρο Βρυώνη στο μνημειώδες του έργο «Ο Μηχανισμός της Καταστροφής». Η ανάλυση των μηχανισμών που κατέστρωσαν και εκτέλεσαν τη μαζική επίθεση κατά του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης έγινε στο ευρύτερο πλαίσιο του σύγχρονου τουρκικού εθνικισμού από την ιστορικό Ντιλέκ Γκιουβέν. Η πλέον σημαντική αποκάλυψη έγινε από τον κατ' εξοχήν παράγοντα του ανορθόδοξου πολέμου στην Τουρκία στρατηγό Σαμπρί Γιρμιμπέσογλου το 1991 σε συνέντευξή του στο περιοδικό «Τεμρο», λέγοντας ότι «τα γεγονότα της 6ης και 7ης Σεπτεμβρίου υπήρξαν μια μεγαλειώδης επιχείρηση ανορθόδοξου πολέμου που είχε απόλυτη επιτυχία».

Μετά από πολλά χρόνια, το 2007 ο Μουσταφά Αγάλογλου -επονομαζόμενος «το Μαύρο Κουτί του Βαθέος Κράτους»- είχε αποκαλύψει ότι

τα Σεπτεμβριανά υπήρξαν πλήρως με εκ των άνω εντολές, χωρίς όμως να αναφέρει λεπτομέρειες.

ΟΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ που έδρασαν τη νύχτα της 6ης προς 7η Σεπτεμβρίου 1955 αποτελούν έναν κρίκο στην αλυσίδα των μηχανισμών που στήθηκαν από το Σωματείο Ένωσης και Προόδου (ΕκΠ) από το 1908 και συνεχίζουν να υφίστανται μέχρι και τις μέρες μας, με εναλλαγές σε βαθμό και χαρακτήρα σχέσης με την επίσημη εξουσία. Την περίοδο 2006-2012, στο πλαίσιο της πολύκροτης υπόθεσης «Εργκενεκόν» και με τις παρεμφερείς υποθέσεις «Μπαλιόζ», «Οράκ» και «Καφές», είχε φανεί αυτή η σχέση, που είχε πολλές δράσεις στην Τουρκία τις δεκαετίες που ακολούθησαν το 1960. Στην ανάλυση που έχει κάνει η Ντιλέκ Γκιουβέν παρουσίασε για πρώτη φορά τον σύνθετο μηχανισμό που προετοίμασε το πογκρόμ της 6ης και 7ης Σεπτεμβρίου 1955 με οργανωτή τις μυστικές υπηρεσίες, ενώ για πολλά χρόνια η προσπάθεια από τους μηχανισμούς του βαθέος κράτους ήταν η πλήρης ευθύνη της οργάνωσης των επιθέσεων να βαρύνει την κυβέρνηση του Αντνάν Μεντερές και γι' αυτόν τον λόγο εντάχθηκε και η σχετική δίκη στη σειρά των στημένων δικών που έγιναν μετά το πραξικόπημα της 27ης Μαΐου 1960, όπου οι Ένοπλες Δυνάμεις ανέτρεψαν τον Αντνάν Μεντερές.

ΟΜΩΣ οι εξελίξεις τα δέκα τελευταία χρόνια απέτρεψαν την απαλλαγή της χώρας από την παρουσία αυτών των μηχανισμών αφού η υπόθεση «Εργκενεκόν» οδηγήθηκε σε κλείσιμο με τη σύγκρουση ομάδων εντός του κυβερνώντος κόμματος. Έτσι χάθηκε μια ακόμα ευκαιρία για την απαλλαγή της χώρας από τη νοοτροπία και τις πρακτικές της ΕκΠ.

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ αμφιβολία ότι τα στελέχη της κυβέρνησης του Μεντερές γνώριζαν ότι θα γίνουν τα επεισόδια και είχαν συμφωνήσει για την οργάνωσή τους. Όμως σίγουρα δεν ήταν αυτοί που κατεύθυναν τα πράγματα, αλλά η κινητήριος δύναμη ήταν η διεύθυνση ανορθόδοξου πολέμου που είχε ιδρυθεί από το ΝΑΤΟ. Ο ίδιος ο Τζελάλ Μπαγιάρ είχε δηλώσει σε προσωπική συνομιλία ότι «τα γεγονότα της 6ης και 7ης Σεπτεμβρίου δεν τα κάναμε εμείς» και επίσης την επαύριον των γεγονότων -περιοδεύοντας τη Λεωφόρο του Πέρα, που το ύψος της είχε ανυψωθεί ένα μέτρο από τις λεηλασίες- ακούστηκε να λέγει: «Είπαμε να κάνετε, αλλά εσείς χάσατε τον έλεγχο».

Να θυμίσουμε ότι ο Τζελάλ Μπαγιάρ υπήρξε κορυφαίο στέλεχος της παραστρατιωτικής οργάνωσης Τεσκιλάτι Μαχσουσά της ΕκΠ και έδρασε κατά τη διάρκεια του Πρώτου Διωγμού (1914-1918) στην περιοχή της Σμύρνης κατά των Ελλήνων της Ιωνίας με το ψευδώνυμο Γκαλίπ Χότζα.

ΕΚΕΙΝΟ που μένει ακόμα αδιευκρίνιστο είναι το πώς έτυχε να βρεθούν εκείνη την τραγική νύχτα όλοι οι αρχηγοί των μυστικών υπηρεσιών των νατοϊκών χωρών στην Πόλη και μεταξύ αυτών ο αρχηγός της CIA Άλαν Ντάλας και ο πολύ γνωστός Άγγλος Ίαν Φλέμινγκ. Ακόμα είναι ανάγκη.

Ακόμα είναι σημαντικό να ερευνηθεί η πηγή της μεγάλης ομοιότητας των πογκρόμ της Νύχτας Κρυστάλλων στη ναζιστική [Γερμανία](#) κατά των Εβραϊκών Κοινοτήτων στις 8-10/11/1938 και των Σεπτεμβριανών της Πόλης. Οι ομοιότητες αφορούν: α) προβοκάτσιες σε διπλωματικές αντιπροσωπείες, β) προσημείωση στόχων, γ) εντολές στην αστυνομία να μην επέμβει, δ) ταυτόχρονες επιθέσεις σε εκτεταμένες γεωγραφικές περιοχές σε τόπους λατρείας (συναγωγές και εκκλησίες) και ιδιαίτερα σε κοιμητήρια ώστε να δοθεί το μήνυμα ότι πλέον η ρίζα σας πρέπει να εκλείψει, ε) επιθέσεις για την καταστροφή της οικονομικής και οικιακής υποδομής ώστε η κοινότητα-θύμα να υποστεί μεγάλη υλική και ηθική ζημιά, στ) εντολές προς τους επιδρομείς να μην υπάρξει σωματική βία

κατά των θυμάτων (παρόλο που υπήρξαν θύματα: 200 νεκροί στη Γερμανία και 32 στην Πόλη), ζ) μαζικοί βιασμοί γυναικών.

ΑΠΟ ΤΑ ΛΙΓΑ πρακτικά που έχουν δημοσιευτεί από τις δίκες της περιόδου 1960-61, οι οποίες έγιναν στη νήσο Πλάτη μετά την ανατροπή της κυβέρνησης του Μεντερές, είναι αυτά των γεγονότων της 6ης και 7ης Σεπτεμβρίου 1955. Η προσεκτική ανάγνωση των πρακτικών αποκαλύπτει πολλά στοιχεία για την προσπάθεια του δικαστηρίου να περιορίσει την ευθύνη των γεγονότων μόνο στον Αντνάν Μεντερές (πρωθυπουργό) και τον Φατίν Ρουστού Ζορλού (υπουργός Εξωτερικών).

ΩΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ πρέπει να τονιστεί ότι ενώ όλα τα κράτη στην ιστορία τους έχουν μαύρες σελίδες για τις οποίες κάποτε αναλογίζονται τις ευθύνες τους και προβαίνουν σε κινήσεις θεραπείας στο μέτρο του δυνατού, στην περίπτωση της Τουρκίας δεν φαίνεται να έχει έλθει ακόμα ο χρόνος που θα συμβεί αυτή η αυτοκριτική και μεταμέλεια, εάν λάβει κανείς υπόψη ότι πολλά γεγονότα σαν τα Σεπτεμβριανά συνέβησαν μέχρι σήμερα στην Τουρκία από το 1955.

Πηγή : <https://www.naftemporiki.gr/afieromata/story/>